

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Gaál Zsolt ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Lőrincz László ügyvéd által képviselt alperes ellen rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítása és jogkövetkezményei iránt a Debreceni Munkaügyi Bíróságnál 1.M.269/2009. szám alatt megindított és másodfokon a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.753/2009/5. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.753/2009/5. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek - tizenöt nap alatt - 8.000 (nyolcezer) forint és 2.500 (kettőezer-öttszáz) forint áfa felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak - felhívásra - 36.000 (harminchatezer) felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperes a felperes ügyvezető munkakörre vonatkozó munkaviszonyát 2006. május 22-én, és 2006. november 20-án rendkívüli felmondással megszüntette. A Debreceni Munkaügyi Bíróság 1.M.563/2005/14. számú ítéletében a felperes rendkívüli felmondás jogellenességének megállapítására irányuló keresetét elutasította. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság a 2.Mf.21.398/2008/5. számú részítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét részítéletnek tekintette, és azt helybenhagyta. Megállapította, hogy a felperes 2006. június 1-jétől 2006. november 20-áig terjedő időre előterjesztett elmaradt munkabér igényéről az elsőfokú bíróság nem döntött. A Debreceni Munkaügyi Bíróság 1.M.269/2009/2. számú ítéletével ezen időszakra kötelezte az alperest a felperes javára 2.711.096 forint munkabér, és 14.300 forint étkezési hozzájárulás, ezen összegek után 2006. szeptember 1-jétől járó késedelmi kamat, 2.982.205 forint prémium és annak 2007. január 1-jétől járó késedelmi kamata, 81.333 forint önkéntes nyugdíjpénztári hozzájárulás, valamint 200.000 forint felperesi eljárási költség, és az állam javára 347.300 forint eljárási illeték megfizetésére. Az ezt meghaladó - további elmaradt munkabér, önkéntes nyugdíj pénztári befizetés, és szabadságmegváltás iránti - keresetet elutasította. A munkaügyi bíróság megállapította, hogy a felperes az alperesnél 2006. június 1. és 2006. november 20. között ténylegesen munkát végzett, így őt 481.000 forint személyi alapbér figyelembevételével a munkabér az Mt. 141. § és 142. § alapján megilleti. Az alperes nem vitatta, hogy a felperest az alapbér 3 %-át kitevő önkéntes nyugdíjpénztári befizetés, valamint a személyi alapbér 110 %-a prémium jogcímén, és az étkezési utalvány ellenértéke is megilleti. A munkaügyi bíróság a felperes késedelmi kamat iránti igényét is megalapozottnak

ítélte. Az alperes 2006. május 22-ei taggyűlése ugyanis a felperes visszahívásával, és a munkaviszonya rendkívüli felmondással történő megszüntetésével egyidejűleg ügyvezetőnek B.K.-t választotta meg, aki 2006. május 31-én a kft. munkavállalóját, E.L.-t írásban arról tájékoztatta, hogy a taggyűlés időpontjától a felperes részére sem munkabér, sem egyéb személyi jellegű juttatás nem számfejthető. Az alperes a fellebbezésében az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását, a felperes késedelmi kamat iránti igényének elutasítását, a perköltség mérséklését kérte. A Hajdú-Bihar Megyei Bíróság 2.Mf.21.753/2009/5. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érintette, a fellebbezett részét helyben hagyta. Kötelezte az alperest, hogy tizenöt napon belül fizessen meg a felperesnek 6.000 forint fellebbezési eljárási költséget, és felhívásra 7.000 forint fellebbezési illetéket. A megyei bíróság álláspontja szerint az Mt. 159. § alapján alkalmazandó Ptk. 301. § (1) bekezdése értelmében pénztartozás esetében - ha jogszabály eltérően nem rendelkezik - a kötelezett a késedelembe esés időpontjától kezdve akkor is köteles a késedelemmel érintett naptári félévet megelőző utolsó napon érvényes jegybanki alapkamattal megegyező mértékű kamatot fizetni, ha a tartozás egyébként kamatmentes. A kamatfizetési kötelezettség akkor is beáll, ha a kötelezett késedelmét kimentí.

Mivel a késedelmi kamat a késedelmes teljesítés objektív következménye, a kamatfizetési kötelezettség független attól, hogy a késedelem a kötelezettnek felróható-e vagy sem. Az alperes a felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet „megváltoztatását”, a kamatfizetési kötelezettségének mellőzését kérte, a felperes perköltségben történő marasztalásával. Álláspontja szerint a munkáltató nem esett késedelembe, mivel a felperes mint ügyvezető részére járó munkabér és egyéb juttatás kifizetése a saját elhatározásán múlt. A felperes maga döntött úgy, hogy a neki járó bért és egyéb juttatásokat 2006. január 1-jétől az alperestől nem veszi át, ezért a Ptk. 320. § (2) bekezdésére tekintettel a felperes mint jogosult késedelembe esett, ezért a késedelmi kamat iránti igény fogalmilag kizárt. A felperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában tartására, és az alperes felülvizsgálati eljárási költségben történő marasztalására irányult.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárásban a Pp. 275. §-ának (1) bekezdésére tekintettel a rendelkezésre álló periratok alapján dönt, nincs helye a bizonyítékok újra értékelésének, azaz felülmérlegelésének. Az ügy érdemét érintő jogszabálysértést a bizonyítékok kirívóan okszerűtlen és logikátlan, iratellenes, nem megfelelően indokolt mérlegelése valósíthat meg [Pp. 206. § (1) bekezdés, 221. § (1) bekezdés, BH 2001/197., BH 2002/29.].

A felülvizsgálati kérelemben hivatkozottak jogszabálysértés megállapítására nem adtak módot.

Az eljáró bíróságok helytállóan értékelték B.K. új ügyvezetőnek 2006. március 31-én a bérszámfejtést végző munkavállaló részére adott utasítását, amely kizárja a felperes mint jogosult késedelembe esését. E körben értékelendő az is, hogy az alperes már 2006. május 22-én rendkívüli felmondással megszüntette a felperes ügyvezetői munkakörre vonatkozó munkaviszonyát, aki ezzel a döntéssel szemben jogorvoslattal élt. Azon körülmény, hogy a felperes utaltatta ki 2006. november 20-án a rendkívüli felmondást megelőző időszakra járó prémiumát, valamint hogy az alperesnél fennálló munkaviszonyával párhuzamosan a D.Á.-nál meglévő munkaviszonyában sem vette fel a felperes 2006. januárjától a munkabérét, olyan új tény és körülmény, amely nem volt a megelőző eljárás tárgya, következésképp ezekre a felülvizsgálati eljárásban már nem lehetett hivatkozni (BH.2002.447., BH.2002.283.).

A fentiekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján hatályában fenntartotta.

Kötelezte a pervesztes alperest a felperes felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére [Pp. 78. § (1) bekezdés].

Az alperes a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 3. § (3) bekezdés és 15. § alapján köteles az eljárási illeték megfizetésére.

Budapest, 2010. szeptember 15.

Dr. Tallián Blanka s.k. a tanács elnöke, dr. Hajdu Edit s.k. előadó bíró, dr. Mészárosné dr. Szabó Zsuzsanna s.k. bíró

A kiadmány hitelélül. Nné tisztviselő